

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 576

гр. Пазарджик, 21.11.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК в закрито заседание на двадесет и първи ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Борислав Ал. Илиев

като разгледа докладваното от Борислав Ал. Илиев Гражданско дело № 20235200100555 по описа за 2023 година

Производството е по чл.140 от ГПК.

Образувано е по искова молба вх. №8278/26.09.2023г. от И. А. А. ,чрез адв.В.С. от ПАК по реда на чл.2 и сл. от ЗОДОВ против ПРОКУРАТУРАТА НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ , с която е предявена претенция по реда на чл.2б от ЗОДОВ за обезщетяване на неимуществени вреди в размер на 50 000 лв.

В обстоятелствената част на исковата молба се твърди следното

Ищецът е баща и законен представител на А. И. А..

Образувано е ДП 268/07.08.2012 год.по описа на РУ на МВР-гр.Пещера,поради подаден сигнал до дежурния за сбиване,при което с удар с чук по главата е пострадал А. И. А..С протокол за оглед започва ДП по чл.129 от НК и е уведомена прокуратурата. Разпитани са свидетели. А. А. е починал на год.на 08.09.2012 год.назначена експертиза. Починал е от черепномозъчна травма,причинена с удар с чук.

На 28.09.2012 год. докладна от разследващия полицаи да се изпрати на Окръжна прокуратура-гр.Пазарджик и делото е изпратено там и е образувана .пр.пр.2882/2012 год.по описа на Окръжна прокуратура..

На 05.09.2012 год. И. А. е подал жалба в прокуратурата.

Обвинен за убийство е С.Д. А. от гр.П.На 30.06.2022 год.С. А. е обвинен по чл.116 от НК и има постановление за принудително довеждане и е обявен за международно издирване.

Налице е нарушение на правото на ищеца на гледане на делото в разумен срок-делото продължава вече повече от десет години, макар че още в началото са разпитани свидетелите.

Допуснатото нарушение причинява на ищеца значителни неимуществени вреди-притеснения,обида,възмущение,внушаване на чувство на малоценност и т.н.

Моли да се осъди прокуратурата в Република България да заплати на ищеца 50 000 лв. ведно със законната лихва от датата на завеждане на исковата молба в съда до крайното изплащане.Претендира присъждане и разноските по делото - 10 лв.за ДТ и адв. хонорар при условията на чл.38 от ЗА,защото ищецът е материално затруднен.

Сочи доказателства и прави доказателствени искания пълномощно и вносна бележка за внесена ДТ 10 лв. Моли да се изиска от прокуратурата да представи справка за това кога какви следствени действия са извършени, кога е предявено обвинението и каква е съдбата на делото. Моля да ни се допусне един свидетел при довеждане, който ще даде показания за претърпените вреди.

С допълнителна молба е отсдтрил нередовностите по движение на исковата молба в следния смисъл. По обосноваване на правния интерес: Ищецът е баща и наследник на убития А. И. А.. Искът срещу прокуратурата е заради нарушение на правото на гледане на делото в разумен срок.

Правопораждащите факти: Началото на срока е от образуването на ДП 268/07.08.2012 год. по описа на РУ на МВР-гр. Пещера, поради подаден сигнал до дежурния за сбиване, при което с удар с чук по главата е пострадал А. И. А.. С протокол за оглед започва ДП по чл. 129 от НК и е уведомена прокуратурата. Разпитани са свидетели. А. А. е починал на 08.09.2012 год. на 08.09.2012 год. назначена експертиза. Починал е от черепномозъчна травма, причинена с удар с чук. На 28.09.2012 год. докладна от разследващия полицай да се изпрати на Окръжна прокуратура-гр. Пазарджик и делото е изпратено там и е образувана .пр.пр.2882/2012 год. по описа на Окръжна прокуратура.. На 05.09.2012 год. ищецът е подал жалба в прокуратурата. Чак на 30.06.2022 год. С. А. е обвинен по чл.116 от НК и има постановление за принудително довеждане и е обявен за международно издирване. Налице е нарушение на правото на ищеца на гледане на делото в разумен срок-делото продължава вече повече от десет години, макар че още в началото са разпитани свидетелите и е било ясно, че се касае поне до опит за убийство.

В нарушение на чл. 13 от НПК прокуратурата не е изпълнила задължението си своевременно да вземе всички мерки за разкриване на обективната истина. Позицията се на чл.46 ал.2-ра т. 1-ва от НПК. Прокурорът ръководи разследването и осъществява постоянен надзор за законосъобразното му и своевременно провеждане.

Вредите, които са причинени с нарушението са значителни неимуществени вреди-притеснения, обида, възмущение, внушаване на чувство на малоценност и т.н.

Петитум: Ищецът моли да се осъди прокуратурата в Република България да заплати на ищеца 50 000 лв. като обезщетение за причинените му с нарушаване на правото на гледане на делото в разумен срок неимуществени вреди ведно със законната лихва от датата на завеждане на исковата молба в съда до крайното изплащане.

По дела по ЗОДОВ неимуществените вреди се предполагат и не се доказват. Позицията се на практиката на ВКС. Примерно Решение №86 от 09.05.2019 год. по дело №2586/18. на четвърто г.о. и решение №18 по гр.д. №2731/2013 год. Не е необходимо да се посочва и доказва причинна връзка.

В този смисъл има изобилна практика и на Окръжен съд-гр. Пазарджик. Примерно дело №302/2021 год. което вече окончателно приключи.

Претендира да бъде осъдена прокуратурата да заплати държавна такса 10 лв. на ищеца, а на мен адвокатски хонорар при условията на чл.38 от ЗОДОВ като материално затруднен.

С допълнителна молба заявява, че досъдебното производство не е приключило по смисъла на чл.192 от НПК. От сайта на прокуратурата е ноторно, че от 21.09.2023 год. .пр.пр.2882/2012 год. по описа на Окръжна прокуратура е за решаване при прокурора и той още не се е

произнесъл. Освен това,искът е за над 10 000 лв.и не може да се постигне споразумение. до прокуратурата. Представя две молби на пострадалия

Освен това допълва следното: Досъдебното производство не е приключило по смисъла на чл.192 от НПК. Току-що проверил на сайта на прокуратурата и според него е ноторно,че от 22.08.2023 год. .пр.пр.2882/2012 год.по описа на Окръжна прокуратура се очакват материали от РУ на МВР- Пещера.

Предишният път погрешно е писал,че делото е при прокурора,всъщност е още в Полицията в Пещера. Проверил и се установило,че още е при разследващия полицаи. Направих допълнителна проверка. Установил,че делото още не е постъпило в прокуратурата,а е в полицията при разследващия полицаи.На 22.08.2023 год.срокът за разследване е бил продължен и срокът за приключване е 03.11.2023 год.

В срока по чл.131 от ГПК е постъпил писмен отговор от Прокуратурата на РБ чрез представител от страна на ОП-Пазарджик. Изразено е становище, че предявеният иск е допустим, като оспорва изцяло исковата претенция по чл. 26 от ЗОДОВ, като недоказана, както по основание, така и по размер.

Твърденията, изложени в исковата молба са общи, не са подкрепени с конкретни доказателства.

Освен основателността на претенцията си, в тежест на ищеца е да докаже наличието на твърдените неимуществени вреди и правопораждащия ги юридически факт по посоченото от него правно основание - нарушаване право на разглеждане и решаване в разумен срок на ДП № 268/2012г. по описа на РУМВР- Пещера, преписка № 2882/2012г. по описа на ОП- Пазарджик.

Преценката за наличие на нарушение на право на разглеждане и решаване на делото в разумен срок съгласно чл. 6, § 1 от КЗПЧОС, а от там и обезщетенията на причинени от това вреди се извършва по критериите, определени в чл. 26, ал.2 ЗОДОВ: обща продължителност и предмет на производството, неговата фактическа и правна сложност, поведението на страните и на техните процесуални представители,поведението на останалите участници в процеса и на компетентните органи, както и други факти от значение за правилното решаване на спора.

Видно от исковата молба досъдебното производство е било образувано, в условията на чл. 212,ал.2 НПК, с извършване на първото действие по разследването - оглед на местопроизшествие, на 07.08.2012г., за престъпление по чл. 129 НК с пострадал А. А. - син на ищеца, починал месец по - късно на 08.09.2012г. По делото били извършени разпити на свидетели, назначена съдебно медицинска експертиза, делото изпратено на 28.09.2012г. по компетентност на ОП- Пазарджик и повдигнато обвинение за убийство. На 30.06.2022г. на А. било повдигнато обвинение по квалифициран състав на престъплението - чл. 116 НК. Посочено е, че имало постановление за принудително довеждане на обвиняемия, който бил обявен за международно издирване.

Твърди,че е нарушено правото му на гледане на делото в разумен срок, тъй като продължило повече от 10 г., макар още в началото да са разпитани свидетели.

Липсват твърдения и не са ангажирани доказателства от наблюдаващия прокурор да не са били извършени адекватни и наложителни действия по разследването. В този времеви период, видно от исковата молба, са били разпитани свидетели, назначена съдебно медицинска експертиза, повдигнато обвинение, указано на органите по издирване в МВР извършване на оперативни действия по установяване и принудително довеждане на обвиняемия включително и международно издирване.

ДП №286/2012г. по описа на РУМВР- Пещера е образувано на 07.08.2012г. срещу М. Д. А. за престъпление по чл. 129 НК, с пострадал А. И. А.. В хода на разследване по досъдебното производство било установено, че смъртта на А. А., настъпила на 08.09.2012г., е в причинно следствена връзка с нанесен му удар с чук по главата. С постановление от 05.10.2012г. досъдебното производство е прието за наблюдение от ОП-Пазарджик продължило да се води срещу М. Д. А. по чл. 116, ал.1,т. 11 НК. От показанията на първоначално разпитани свидетели било установено, че ударът с чук спрямо А. е нанесен от М. А.. В последствие било установено, че

извършител на деянието е друго лице - С. Д. А., привлечен задочно в качеството на обвиняем на 24.07.2018г. по чл.116,ал.1,т.11 НК. На 30.06.2022г., на осн. чл. 269,ал.3,т.4,б. "а" НПК, С. А. бил привлечен като обвиняем за престъпление по чл. 116,ал.1,т.11 НК. Спрямо С. А. била издадена ЕЗА и постановление за задържане на осн. чл. 64,ал.2 НПК. Обявен за международно издирване в ШИС и по канала на ИНТЕРПОЛ. Досъдебното производство постъпило в ОП - Пазарджик, в срока за произнасяне на прокурора по чл. 242 НПК.

В хода на разследването производството на няколко пъти било спирано и в следствие възобновявано поради наличие на законовите предпоставки за това - отсъствие на свидетели и извършител на престъплението извън страната.

Причина за продължителността на досъдебното производство е отсъствието на С. и М. А. и напуснали пределите на страната още през 2012г. Отсъствие на свидетели очевидци също извън страната. Разследването е било затруднено, тъй като свидетелите М. К. и И. К. първоначално посочили като извършител М. А.. Извършени са множество процесуално - следствени действия. С. А. и М. А. били обявени за ОДИ с телеграма № 5167/2013г- за първия и телеграма № 5173/ 201 3г- за втория. За резултата от издирването са прилагани докладни записки.

Прокуратурата не следва да отговаря по чл. 26 ЗОДОВ в периодите на спряно наказателно производство, чието развитие зависи от друг орган, а именно от извършване на оперативно издирвателни действия, провеждани от МВР. В периода, през който досъдебното производство е било спряно прокуратурата е изисквала информация за резултата от извършването издирване на свидетели и извършителя от органите на МВР вкл. и международно.

Издирването на извършителя на престъпление е професионална дейност - съвкупност от оперативни способности и оперативно издирвателни мероприятия, осъществявана само и единствено от органите на МВР по законоустановения ред. Прокуратурата няма как да се намесва в тази дейност на службите на МВР. Без всякакво съмнение издирвателната дейност е административна по см. на чл.1,ал.1 ЗОДОВ. Дори и такова действие да е поискано от правозащитни органи по чл. 2 ЗОДОВ за целите на досъдебно или съдебно производство, това не превръща издирвателната дейност в правозащитна. За това периода на спиране на производството следва да се изключи от срока на разследване по делото, защото в този период срок не тече.

Никъде в исковата молба не се сочат действия, които е следвало да бъдат извършени по делото, а не са били извършени от наблюдаващия прокурор.

Сочи се общо, че „прокуратурата не е изпълнила задължението си за своевременно да вземе всички мерки за разкриване на обективната истина.“

Твърдението е несъстоятелно, доколкото по досъдебното производство в кратък срок от образуването са били извършени всички възможни действия по разследването, чрез способите на НПК.

Следва да се има в предвид, че упражнението от страна на наблюдаващия прокурор на вменената му от закона функция на ръководство и надзор на разследване е осигурило събиране на релевантни доказателства за разкриване на обективната истина и установяване на авторството, имайки предвид първоначално заблуждаващите показания на свидетели очевидци /участници в процеса/ сочещи като извършител друго лице, както и отсъствието на свидетели и извършителя извън страната през периода на разследване. Проявявана е активност по преодоляване на основанията, послужили за спиране, като делото е възобновявано, извършвани са действия свързани с общодържавно и международно издирване.

При определяне на размера на обезщетението следва да се отчете обстоятелството, че ищеца се е конституирал като страна в производството едва на 21.09.2023г., от който момент биха могли да настъпят вреди от забавен процес.

При определяне на размер на обезщетение за неимуществени вреди от нарушаване правото за разглеждане и решаване на дело в разумен срок съдът следва да съобрази всички конкретно обективно съществуващи обстоятелства от значение за критерия "справедливост", включително обстоятелството, че пострадалият се е дезинтересирал дълъг период от време от производството и обстоятелството, че производството е било спряно поради отсъствие на свидетели и неиздирване и задържане на извършителя на престъплението.

В тежест на ищеца е да ангажира доказателства за следните обстоятелства: 1. за обстоятелството, че притежава качеството на пострадал по см. на чл.76 НПК в образувано наказателно производство; 2. за продължителността на проведеното наказателно производство и за обстоятелството, че е нарушено правото на разглеждане и решаване на делото в разумен срок, съгласно чл. 6, §1 от КЗПЧОС; 3. за претърпените неимуществени вреди; 4. за наличието на

причинно - следствена връзка между допуснато нарушение по чл. 6, §1 от КЗПЧОС и претърпените вреди; 5. за размера на дължимото обезщетение.

Ищецът не е представил доказателства, че е претърпял неимуществени вреди, вследствие продължителността на досъдебното производство, непосредствената им причинно - следствена връзка с нарушение на правото на разглеждане и решаване в разумен срок, съгласно чл. 6, §1 от КЗПЧОС както и техния размер.

Неимуществените вреди се изразяват в засягане на нематериални блага и личната сфера на правните субекти, каквито са личността и достойнството, търпенето на болки и страдания, негативни физически и психически преживявания. Неимуществените вреди подлежат на доказване, а не се предполагат. Те трябва да се установят с конкретни доказателства по делото, а не с общи твърдения, тъй като за всеки отделен човек са индивидуално определяеми и съдът не може да предполага тяхната наличност.

В тази връзка, недоказани са твърденията за причинени значителни неимуществени вреди - притеснения, обида, възмущение, чувство за малоценност.

Пострадалият би могъл да притежава права по чл. 6, §1 от КЗПЧОС, само когато упражнява в наказателния процес такова процесуално качество, което е непосредствено свързано с упражняване на неговите граждански права. В контекста на наказателното производство и на естеството на упражняваните от пострадалия граждански права, то става въпрос единствено за правото на предявяване на граждански иск за обезщетяване на претърпени от него вреди от извършеното деяние. Това което изключва ищеца от обхвата на чл. 6, §1 от КЗПЧОС в гражданско - правния му аспект е обстоятелството, че всички факти от значение за гражданското право на ищеца за обезщетение на вреди от престъплението могат да бъдат установени от граждански съд. Ищецът е разполагал с възможност да предяви правата си по гражданско правен ред, доколкото гражданският съд има компетентността да установи всички факти осъществяващи състава на деликта, дори когато същия съставлява и престъпление. Затова висиящността на наказателното производство не е възпрепятствало ищеца да упражни свои граждански права. Бездействието на ищеца, не може да бъде вменено във вина на прокуратурата. Предявеният иск с правна квалификация по чл. 26 от ЗОДОВ е неоснователен.

Следва да се има предвид, че исковите по чл. 26 от ЗОДОВ са специални и не се отнасят за обезщетение на вреди от престъплението.

Оспорва исковата претенция от 50 000 лева - претендирано обезщетение за неимуществени вреди, както по основание, така и по размер.

Същата е прекомерна и не е съобразена с принципа на справедливост по чл. 52 от ЗЗД и трайната съдебна практика за аналогични случаи (включително и тази на ЕСПЧ), както и с обществено - икономическите условия в страната.

Според възприетото в т. II на Постановление № 4/23.12.1968 г. на Пленума на ВС, въпрос на фактическа преценка с оглед конкретните факти и обстоятелства, както и с личността на увредения е определянето на конкретния паричен еквивалент на обезщетението за неимуществени вреди. Съгласно константната съдебна практика, размерът на обезщетението за неимуществени вреди е свързан с критерия за справедливост, дефиниран в чл. 52 от ЗЗД, като справедливостта не е абстрактно понятие, а се извежда от преценката на конкретни обстоятелства. Следва да се има предвид, че паричното обезщетение за морални вреди трябва да съответства на необходимото за преодоляването им и че не е проява на справедливост, а е в дисхармония със справедливостта определяне на парично обезщетение, по - голямо от нужното за обезщетяване на претърпените вреди /Решение №832/10.12.20Юг. по гр.д. №593/2010г. на ВКС, IV г.о./

Според законовия критерий, обезщетението следва да е съобразено с вида и характера на упражнената процесуална принуда, с продължителността и интензитета на претърпените негативни изживявания и с причиненото здравословно увреждане, ако е настъпило такова. В Решение № 488/23.04.2013 г. по гр. д. № 85/2012 г., ВКС, IV г.о. е прието, че като база за определяне на паричния еквивалент на неимуществените вреди, следва да служи още икономическия растеж, стандарта на живот и среднестатистическите показатели за доходите и покупателните възможности в страната към датата на увреждането, както и обстоятелството, че осъждането само по себе си също има ефект на репарация. Размерът на обезщетението не следва да бъде източник на обогатяване на пострадалия, като от значение е и създадения от съдебната практика ориентир, относим към аналогични случаи, тъй като в сферата на нематериалните ценности равенството в обществото намира най - чист израз, а „справедливостта“ до голяма степен е изпълнена с морално съдържание и отразява обществената оценка на засегнатите материални блага.

Независимо от обективния характер на отговорността по ЗОДОВ, в тежест на ищеца е да докаже твърдените вреди, техният размер и връзката им с продължителността на наказателното производство. В точка 11 от Тълкувателно решение № 3/22.04.2004 г. на ВСК по тълк. гр. д. № 3/2004 г., ОСГК приема, че обезщетението се определя с оглед особеностите на всеки конкретен случай и при наличието на причинна връзка с незаконните актове на правозащитните органи.

В някои случаи неразумната продължителност на производството може да причини минимални или дори да не причини неимуществени вреди.

В конкретния случай ищецът не е ангажирал доказателства за това, че е претърпял неимуществени вреди, които да са в пряка и непосредствена връзка с продължителността на наказателното производство.

Претенцията на ищеца е изключително завишена и не съответства на претендираните вреди, на икономическия стандарт в РБългария и на съдебната практика в аналогични случаи, включително и тази на ЕСПЧ.

Поведението на ищеца е съпричиняващ фактор, тъй като не е имал никаква активност при положение, че е имал тази възможност. В тази насока ако въобще може да се твърди за някакво увреждане, то в случая би се явило по вина на ищеца по чл.5,ал.1 ЗОДОВ, а при възприето виновно допринасяне в хипотезата на ал.2, то следва да се отчете и значително занижи обезщетението.

Липсват доказателства за направени разноски от ищеца по настоящото дело, освен за платена държавна такса по чл. 9а, ал.1 от ЗОДОВ в размер на 10 лв., поради което такива не следва да се дължат.

Делото не се отличава с фактическа и правна сложност, поради което възнаграждението за адвокатски хонорар не следва да превишава минималните размери определени в Наредба № 1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Възражава срещу искането за присъждане на адвокатски хонорар по чл. 38 от ЗАДв. Не се сочи по коя от хипотезите на чл. 38,ал.1 от ЗАДв. се претендира адвокатски хонорар, нито доказателства които да я обосновават.

Поради неоснователността и недоказаността на иска, разноски не следва да се дължат.

Искания по събиране на доказателства:

Противопоставя се на направеното искане за допускане до разпит на свидетел, тъй като не са спазени изискванията на чл. 156, ал. 2 от ГПК- не са посочени имената му, както и конкретните обстоятелства, които ще установява чрез показанията си.

Съгласява се с искането на ищеца за изискване на Справка от ОП - Пазарджик за извършените следствени действия, предявяване на обвинение и съдбата на делото.

На основание чл. 131, ал. 3 от ГПК, прави искане да се изиска от ОП- Пазарджик/ респ. ОС - Пазарджик в случай на образувано НОХД и приобща към доказателствения материал по делото заверено копие на ДП № 268/2012г. по описа на РУМВР-Пещера, преписка № 2882/2012г. по описа на ОП-Пазарджик, при съобразяване с разпоредбата на чл. 198,ал.1 НК. По този начин делото ще се попълни с доказателства, които са от значение за правилно определяне на евентуален размер на обезщетението.

На основание чл. 143, ал. 2, чл. 144, ал. 1 и ал. 2 и чл. 147 от ГПК, а и след приобщаването към доказателствения материал на справката и на заверено копие на ДП № 268/2012г. по описа на РУМВР-Пещера, преписка № 2882/2012г. по описа на ОП-Пазарджик, и запознаване с материалите по воденото наказателно производство, ще се възползва от правото на ответник в открито съдебно заседание да сочим и други доказателства, да изложим допълнителни доводи в подкрепа на поддържаното от нас становище, в това число и относно евентуалното приложение на чл.5 ЗОДОВ или да твърдим нови или нововъзникнали обстоятелства от значение за делото.ССС

Съобразно така изложеното съдът намира, че следва при условията на чл.140 от ГПК да пристъпи към произнасяне по всички предварителни въпроси и по допускане на доказателствата, като настоящето определение представлява и проект за доклад по делото при спазване изискванията на чл.140 ал.3 пр.2 от ГПК във връзка с чл.146 от ГПК :

Правното основание на предявените искове е чл.26 от ЗОДОВ - главния иск и чл.86 от ЗЗД на акцесория.

Същите са процесуално допустими като предявени от надлежна страна, при наличие на правен интерес за същата.

Препис от исковата молба и приложенията към нея са връчени на ответника с указанията по чл.131-133 от ГПК и в законоустановения срок е депозиран писмен отговор.

На основание чл.146, ал.1, т.5 от ГПК съдът дава възможност на страните да упражнят правата си като предприемат съответните процесуални действия за установяване на техните твърдения и възражения при условията на чл.154 от ГПК. В този смисъл ищецът ще следва да установи правопораждащите за него факти и обстоятелства - причиняването, вида и интензитета на твърдените от него за изживени неимуществени вреди, причинени от нарушение на правото на разглеждане и решаване на делото в разумен срок съгласно чл. 6, § 1 от Конвенцията.

Ответната прокуратура ще следва да установи правопогасяващите факти сочени от нея. Наред с горното и при спазване изискванията на чл.146, ал.2 от ГПК съдът ще следва да укаже на ищеца, че е в негова тежест да установи и размера на претърпените от него неимуществени вреди.

По доказателствените искания направени от страните:

Ще следва да се приемат представените от страните писмени доказателства, които са в копия надлежно заверени и са относими към предмета на спора.

Основателно е искането за събиране на гласни доказателства – разпит на един свидетел при довеждане от ищеца, след посочване на имената му и обстоятелствата които ще установява в едноседмичен срок от получаване на определението .

По останалите доказателствени искания съдът ще се произнесе след изслушването на страните в съдебно заседание за уточняване релевантността им настоящия спор.

На основание чл.146, ал.3 от ГПК съдът дава възможност на страните да изложат становището си във връзка с доклада по делото, както и да предприемат съответните процесуални действия.

По изложените съображения Пазарджишкият окръжен съд

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА писмените доказателства, представени по делото.

ДОПУСКА събирането на гласни доказателства – разпит на един свидетел при довеждане от ищеца след посочване на имената му и обстоятелствата които ще установява в едноседмичен срок от получаване на определението .

Да се изиска от ОП Пазарджик представяне справка за това кога какви следствени действия са извършени по пр.пр.2882/2012 год.по описа на Окръжна прокуратура кога е предявено обвинението и каква е съдбата на делото.

По останалите доказателствени искания съдът ще се произнесе след изслушването на страните в съдебно заседание за уточняване относимостта им към настоящия спор.

УКАЗВА на страните, че твърденията им се нуждаят от доказване.

ДАВА възможност на страните да изложат становището си във връзка с доклада по делото, както и да предприемат съответните процесуални действия.

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито съдебно заседание на 18.12.2022 г. от 09,55 часа, за която дата да се призват страните и ОП гр.Пазарджик. Определението не подлежи

на обжалване.

Преписи от същото да се връчи на страните и на Окръжна прокуратура гр.Пазарджик.

Препис от уточняващите молби на ищеца с . да се връчи на ответника за становище в първото по делото заседание.

Препис от отговора на ПРБ да се връчи на ищеца.

Съдия при Окръжен съд – Пазарджик: _____